

моковско), въ землището на с. Панджакъ (Херманлийско) и др.

Добри находища на жълта и червена охра има въ Трънско, Бръзнишко, въ Софийско, Тетевенско, Троянско, при с. Стрелча (Панагюрско), въ Чепеларския край и пр.

Благодарение на това, че България е проръзана съ множество планински масиви и вериги, съставени отъ вулканични и утаени скали отъ най-различни възрасти, то у насъ изобилствува карieri за вадене на много разнообразни строителни камъни: варовити за печене на варъ, мрамори (които обаче сътвърде напукани, та не могатъ да се използватъ на голъми блокове), пъсъчни камъни, андезити, трахити, гранити, диорити, еленити и пр.

3. Каменна соль. Такава у насъ се намъри, както се знае, напоследъкъ въ равнината между Провадия и Синделъ. Направиха се дълбоки сонди (пробиви) на нѣколко мѣста изъ казаната низина и навсъкъде почти се откриха каменосолни пластове. Отъ тѣхъ се осолява и водата на изворите при спирка Мирово, отъ която синдикатъ „Общъ Подемъ“ добива чрезъ изпаряването ѝ въ ссобени казани (соловарни) хубава, чиста, ситна готварска соль.

Проучването на това каменосолно находище ще продължи и презъ идущото лѣто, но кога ще се пристъпи къмъ практическото му използване, т. е. къмъ вадене на буци каменна соль, каквато ние по настоящемъ доставяме отъ вънъ, главно отъ Ромъния, това бѫдещето ще покаже.

4. Петролъ. Не сме щастливи да се похвалимъ до сега съ този цененъ божи даръ. Миналата година случайно се появи въ извѣнредно малко количество каменно масло върху водата на единъ отъ кладенците въ с. Мѣдреци (Софулари) — Казанлъшко. Дали това е предвестникъ на богато петролно находище, заложено на около въ по-голъма дълбочина или е едно просто ограничено минерално находище, ще се види отъ по-нататъшните проучвания на минното отдѣление.

5. Каменни вѫглища. Хората ги наричатъ „черно злато“ и това е много право, защото тѣ и желѣзото съ основата на всички видове други индустрии. Споредъ съдѣржанието на вѫглерода въ тѣхъ, дѣлятъ ги главно на 4 вида: **антрацитъ**, **черни каменни вѫглища**, **лигнитъ** и **торфъ**. Освенъ за горене, каменниятъ вѫглища се употребяватъ още за добиване чрезъ дестилация на редица ценни продукти: свѣтиленъ газъ, бензоль, тежки масла, катранъ, анилинови бои, захаринъ, амонячна вода, коксъ и пр.

Отъ споменатите видове вѫглища, лигнитните, или както ги наричатъ още кафяви, макаръ често да съ черни на гледъ и лъскави, се ползватъ у насъ съ много голъмо разпространение.